

Τραούδι ν τ' Αη Γιωρκού

Δευτέρα ήτον της καθαρής που κάμναν την νομάδαν
τζ' τρεις ημέρες έκαμεν να ρέξει το Βερούτιν
φουμίν νερόν δεν βρέθεται μέσα στην χώραν τούτην
φουμίν νερόν ήσιεν πολλήν ήτουν μακριά στο πλάτος
τζει μέσα εκατοίκησεν ένας μεγάλος δράκος
δεν τους εχάμναν το νερόν στην χώρα τους να πάει
ταΐνη του εκάμασιν π' έναν παιδίν να φάει
ούλλοι 'χαν που πεντέξη οκτώ τζ' πέφαν του ούλλοι πόναν
ήρτεν γυρίν τ' αφέντη του τού μέγα βασιλέα
τζ' μόνον τζείνος δεν είχεν μόλις μιαν θυγατέρα
αλλάσσει την ξαλλάσει την έθεν να την παντρέψει
θέλοντας και μη θέλοντας του δράκου να την πέφει.
τζ' πιάστο τζείνον το στρατίν τζείνον το μονοπάτιν το
μονοπάτι βκάλλει σε στου δράκου το πηγάδιν
πιάννει το τζείνον το στρατίν τζείνον το μονοπάτιν
το μονοπάτι βκάλλει την στου δράκου το πηγάδιν
τζ' ο δράκος έσσω δεν ήταν, ήταν εις το τζυνήγιν
τζ' βρίσκει πέτραν ριζιμιάν πάνω τζ' γονατίζει
βκάλλει το χρουσομάντηλον τα αμμάδκια της στολίζει
τζ' ανοίει τες αγκάλες της τζ' τον θεόν δοξάζει
"Χριστέ τζ' αν είμαι πλάσμαν σου Χριστέ τζ' απάκουσέμε
Ξαπόστηλε έναν άνθρωπον τωρά να με ποσπάσει
θέλεις η κόρη Άγιος ήτουν Χριστός απάκουσέν την
Νά σου τον Άϊν Γιώρκην απ' την Καππαδοκίαν
Δευτέραν εμπού έμπηκεν στην χώραν με την βίαν
την Λυερήν εσιάστηκεν στου δράκου το πηγάδιν
- "Ήντα που κάμνεις λυερή στου δράκου το πηγάδιν"
- Έτσι το έσιει η σόρτα μου τζ' έτσι εν το ριζικό μου.
μεσ' την τζοιλιάν του δράκοντα να βκάλω το θαφκιο μου.
Της Λυερής εν πόδοκεν τ' απάριν εις το σιέριν
τράβα τ' απάριν είπεν της τράβα το να ποδρώσει
τζ' όσον να δεις τον Δράκονταν εμέναν κάμε νόσην
ο λός δεν ετέλιωσεν τζ' ο Δράκοντας νεβαίνει
που τους θωρεί τζ' ο Δρ. πολλές χαρές επήρεν.
Ο νιος κάνει για μπουκκομαν τζ' ο μαύρος μεσημέριν
τζ' το κορίτσιν τ' όμορφον κανεί με να δειπνήσω
Ο νέος κανεί σε μπουκκωμαν τζ' ο μαύρος μεσημέριν
τζ' το κορίτσι τ' όμορφον κανεί σε να δειπνήσεις
Μιαν χαντζαρκιάν του έδωκεν του Δρ. μεσ' το στόμαν
τζ' ελούβησεν τα δόντια του χαμαί ωσάν το χώμα
μιαν μουγκαρκ αν εχάμνησεν τζ' η χώρα εσουντρίβην
Την Λυερήν εν πόπιασεν στην χώραν τους τζ' πάει
που τους θωρεί τζ' ο βασιλιάς πολλές χαρές επήρεν
Νάξερα τις μου έκαμεν τούτην την καλοσύνη
εδίουν του το βασιλειό μου, εδίουν του το βιος μου
τζ' εδίουν τζ' την κόρην μου τζ' καμνάν τον γραμπρό μου.

τζ' πολοάται ο Ἅγιος του Βασιλιά τζ' λέει
Δεν θέλω το Βασίλειον σου δεν θέλω το βιός σου
Δεν θέλω γιω την κόρην σου για να γενώ γαμπρός σου
τζ' τζ χαμαί που δήκτηκεν το θαύμαν του Αγίου,
Μιαν εκκλησιάν να κτίσετε τ' Αγ. Γεωργίου.
Απόρκεται η χάρη του 23 του Απριλίου
πολοάται ο βασιλιάς τ' Αἰ Γιωρκού τζ' λέει
Ἵοι χαλίτζια τζ' πηλόν μα με το μαρκαριτάριν
τζ' με τ' αμάξια το τζερίν τζ' με τ' ασιά το λάδιν
θα κτίσωμεν την εκκλησιάν τ' Αἴου Γεωργίου
Απ' ὀρκεται η μέρα του 23 του Απριλίου.

24.8.43 Κυρ. Χατζηγιάννη
= καλοσύνην.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ